

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 214/22

2022 m. gruodžio 22 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-237/21 | *Generalstaatsanwaltschaft München (Ekstradicijos į Bosniją ir Hercegoviną prašymas)*

Sąjungos piliečio ekstradicija į trečiąją valstybę, kad jis ten atliktų bausmę, gali būti pateisinama siekiant išvengti nebaudžiamumo rizikos

Taip yra būtent tuomet, kai pagal tarptautinę teisę prašomoji valstybė narė privalo išduoti atitinkamą asmenį, o ekstradicijos prašymą pateikusi trečioji valstybė nesutinka, kad bausmė būtų įvykdyta prašomosios valstybės narės teritorijoje

Bosnija ir Hercegovina paprašė Vokietijos išduoti Bosnijos ir Hercegovinos pilietį, taip pat turintį ir Kroatijos pilietybę, taigi, ir Sąjungos piliečio statusą, kad būtų įvykdyta laisvės atėmimo bausmė.

Anot Miuncheno (Vokietija) aukštesniojo apygardos teismo, Vokietija iš principo privalo išduoti atitinkamą asmenį dėl įsipareigojimų Bosnijai ir Hercegovinai, kylančių iš Europos konvencijos dėl ekstradicijos.

Vis dėlto jam kyla klausimas, ar ekstradicija draudžiama pagal Sąjungos teisę, atsižvelgiant į Sąjungos piliečių teisę laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje ir į diskriminacijos dėl pilietybės draudimą. Pagal Vokietijos Konstituciją draudžiama Vokietijos piliečių ekstradicija į trečiąją valstybę. Tokiomis aplinkybėmis pagal Sąjungos teisę skirtingas Vokietijos piliečių ir kitų valstybių narių piliečių, kaip antai šioje byloje aptariamo asmens, nuolat gyvenančių šioje valstybėje, vertinimas tuo aspektu, kad kitų valstybių narių piliečiams netaikomas šis ekstradicijos draudimas, leidžiamas, tik jeigu yra grindžiamas objektyviomis priežastimis ir proporcingas nacionaline teise siekiamam teisėtam tikslui.

Abejodamas dėl Teisingumo Teismo jurisprudencijos taikymo tuomet, kai egzistuoja ekstradicijos pareiga pagal tarptautinę teisę, Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas pateikė klausimą Teisingumo Teismui. Jis nurodo, kad Vokietijos valdžios institucijos informavo Kroatijos valdžios institucijas apie ekstradicijos prašymą, tačiau šios į tai nereagavo. Vis dėlto pagal Vokietijos teisę **atitinkamas asmuo galėtų atlikti bausmę Vokietijoje, jei Bosnija ir Hercegovina su tuo sutiktų.**

Šios dienos sprendime Teisingumo Teismas atsakė, kad, esant tokiai situacijai, prašomoji valstybė narė (**Vokietija**) **turi aktyviai siekti tokio sutikimo, kad bausmė būtų atlikta šios valstybės narės teritorijoje, nes taip būtų išvengta nebaudžiamumo rizikos ir atitinkamam Sąjungos piliečiui būtų pritaikyta priemonė, mažiau ribojanti jo laisvę judėti negu ekstradicija į trečiąją valstybę.**

Vis dėlto, jeigu tokio sutikimo negauta, pagal Sąjungos teisę (šiuo atveju atsižvelgiant į Sąjungos piliečių teisę laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje ir į diskriminacijos draudimą) **prašomajai valstybei narei (Vokietijai) nedraudžiama išduoti atitinkamo Sąjungos piliečio laikantis tarptautinės konvencijos. Priešingu atveju egzistuočių rizika, kad šis asmuo liks nenubaustas.**

Vis dėlto svarbu priminti, kad pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ekstradicija negalima, jeigu

egzistuoja didelė grėsmė, kad atitinkamas asmuo trečiojoje valstybėje gali būti nubaustas mirties bausme, patirti kankinimų ar kitokį nežmonišką ar žeminamą elgesį arba būti taip baudžiamas.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas ir santrauka](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Likite su mumis!

